

HOBRO MUSIKFORENING

KONCERT TIRSDAG DEN 29 OKTOBER, 1991, PÅ HOBRO GYMNASIUM KL. 20

TRIO ARMANDO
(KATRINE GISLINGE, TANJA BIRKELUND, BIRGITTE ØLAND)

PROGRAM

Wolfgang Amadeus Mozart
(1756-1791)

Trio i C-Dur, KV. 548

Allegro
Andante Cantabile
Allegro

Trioen er fra 1788. Tyngdepunktet ligger klart i den sig selv hvilende Andante-sats (F-Dur, 3/4).

Felix Mendelssohn-Bartholdy
(1809-1847)

Trio i d-mol, opus 49

Molto allegro ed agitato
Andante con moto tranquillo
Scherzo: leggiro e vivace
Finale: allegro assai appassionato

Komponeret 1839. Hovedtemaet i 1 sats omfatter 39 takter, det bliver udvidet af celloens lyriske tema. Celloen intonerer også sidetemaet. I reprisen indfører violinen et kontrapunkt til hovedtemaet.

I Andanten indleder klaveret med en 8-takts episode, som bliver taget op af violinen og kommenteres af celloen. Det er en slags "Lied ohne Worte".

Scherzoen er typisk Mendelssohn: klanglig let og dansende. Finalen begynder pianissimo.

PAUSE

Antonin Dvorak
(1841-1904)

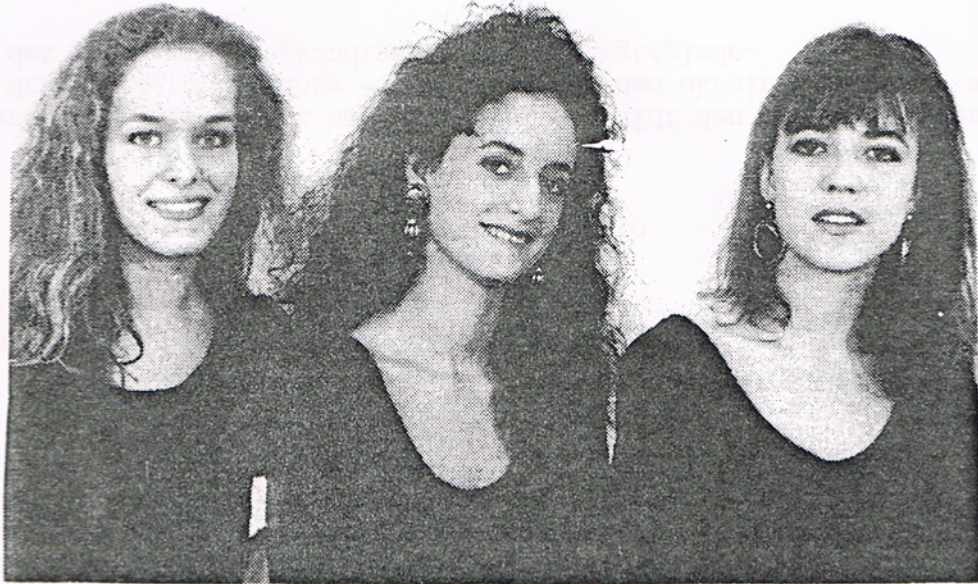
Trio, opus 90 ("Dumky")

Lento maestoso
Andante
Andante moderato
Allegro
Lento maestoso

Komponeret 1890-91. Dvorak har udtrykkeligt kaldt den "Dumky" og dermed antydnet, at det drejer sig om 6 danse - opkaldt efter den ukrainske Dumka, som veksler mellem det langsomme/tungsindige og det hurtigt/glade.

Næste koncert i Hobro Musikforening er med KIM SJØGREN og LARS HANNIBAL, den finder sted på Hobro Gymnasium tirsdag den 22 januar, 1992 kl. 20.

Trio Armando - Birgitte Øland, Tanja Birkelund, Katrine Gislinge

(Foto: Leif Hansen)

Med musikhjertet på rette plads

Trio Armandos sommerkoncert på Louisiana

Trio Armando, Tanja Birkelund, violin, Birgitte Øland, cello og Katrine Gislinge, klaver (Hørt på Louisiana, Humlebæk)

TRE MEGET dygtige unge damer - det er, hvad man oplevede i Louisianas Koncertsal, der ikke alene var fyldt til sidste plads, men også havde siddende trængsel på trappegangen.

Dygtige, friske og med musikhjertet på rette plads. Kønne og uimodståelige, fristes en mandlig, tilhører til at tilføje. Tilsammen kalder de sig Trio Armando. En titel, der ligefrem indbyder til at tænke på Ovid's -Ars Amandi-, udlagt som -elskovskunsten-. Men

•armato• betyder tillige •bevæget•.

Lad os derfor tale om tre elskelige piger, der gik i krig med Mozart, Gade og Schubert. Tanja Birkelund på violin, Birgitte Øland på cello og Katrine Gislinge på flygel.

ET SPIL, der kunne lignedes med renvasket linned. Omhyggeligt strøget, lagt i skuffen og taget frem igen. Måske en anelse for ivrigt i Mozarts Trio i G-dur. I hvert fald fra klaverets side, der kammede sig frem ud over et naturligt drive, men holdt i tæmme af celloens rolige forankring.

Der var lidt af samme pianistiske iver i den brusede første sats af Gades Trio i F-dur, så fraseringerne kuperedes i sidste ende. Men derefter glemtes al nervøsitet, og samspillet kom til at dufte i det romantisk fyldige værk. Det blev svarmerisk, besættende og fyldt med selvforglemmende hengivenhed.

Sidste værk bestod af Schuberts juleværk over

45 minutter) af en Trio i Es-dur, opus 100. Uaført i herlig endrægtighed med melodisk skønhed, klangpragt og et blomstrende indre liv. Og med et væld af musikalske finter og drilleries.

IKKE MINDST, når man fornemmer, at komponisten har så umanerligt svært ved at sætte et punktum efter de lange satser. Man anede her hans forunderlige evne til at hvirvle sig selv op fra sin melankolske selvfordybelse til livets lys.

Særdeles smukt i andante-sats, dens blomstrende melos i de to strygere, omklamret af klaverets triol-figurerede harmonier. Dystre skygger i c-mol, der forflygtiges af scherzoens lystige kanon-leg.

Til slut en letfodet, glitrende, lokkende og fristende leg mellem alle tre. Som om der spørges: Vil du være med - ?

Sagde jeg, at de tre havde musikhjertet på rette sted?
BORGE FRIIS

